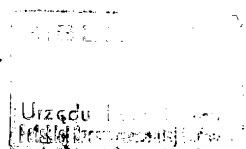

18 maja 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

F42c, 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

78e, 23/or

No 1437.

Kl. ~~78e3.~~

Stanisław Łaszczyński,
Sosnowiec (Polska).

Zapalnik elektryczny dla materiałów wybuchowych.

Zgłoszono: 12 maja 1920 r.
Udzielono: 22 stycznia 1925 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy zapalnika elektrycznego dla wywołania wybuchu naboju lub t. p. przyrządu, napełnionego materiałem wybuchowym, dla użytku w górnictwie, dla celów wojskowych i t. p.

Wynalazek w porównaniu ze znanymi dotychczas przyrządami odznacza się prostą i taną konstrukcją, w użyciu zaś jest niezawodny, a stosować go można bezpośrednio zamiast lontu do zapalania np. kapiszonów górniczych i t. p.

Załączony rysunek przedstawia szkicowo jeden przykład wykonania wynalazku.

Łebek *b* zwykłej szwedzkiej zapalniczki *a* pokrywa się cienką warstwą grafitu w tym celu, aby powierzchnię jego uczynić przewodnikiem. Szorstka powierzchnia łebka *b* zapalniczki przyjmuje grafit z łatwością przez natarcie jej ołówkiem lub też przez wcieranie go w stanie sproszkowanym sukniem lub zapomocą pędzla.

Dolną część łebka *b* okręca się zwykłym sposobem kilku skrętami cienkiego drutu *d* mosiężnego lub miedzianego, połączonego z jednym końcem przewodnika doprowadzającego prąd z baterji. Następnie zapalniczkę wkłada się do papierowej tulejki *h* w ten sposób, żeby z niej wystawała górna część łebka zapalniczki na którą nakłada się spiralną sprężynkę *c* z cienkiego mosiężnego drutu, połączonego z drugim końcem przewodnika, przechodzącego nazewnątrz tulejki *h*. Następnie tę ostatnią wraz z zapalniczką i drutami wsuwa się z jednego końca do drugiej zewnętrznej tulejki *g*, z drugiej zaś strony wkłada się lont *e*, a następnie kapiszon *f*, lub tylko kapiszon *f*. Elastyczny kontakt zapomocą spiralnej sprężynki *c* zastosowany jest tu celowo zamiast sztywnego, gdyż pozwala miarkować nacisk na masę łebka *b*, zabezpiecza go od skruszenia, a jednocześnie gwarantuje dobre kontaktowanie.

Błyszcząca, jakby polerowana, powłoka grafitu silnie związana z masą łebka zapalniczki wywołuje dla prądu bardzo jednolity opór, którego wielkość między przewodnikami wynosi 400 — 800 ohmów.

Dla zapalenia wystarcza prąd o 120 woltach np. z baterji elementów dla kieszonkowych latarek. Prąd elektryczny, przewyższając znaczny opór powierzchni łebka, rozgrzewa jego masę do tego stopnia, że ją zapala, a ogień skierowany dzięki tulejkom h i g w stronę kapiszona f wzgl. lontu e mając otwartą drogę, którą pozostawia spiralna sprężynka c , wywołuje wybuch natychmiastowy lub z opóźnieniem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zapalnik elektryczny dla materiałów wybuchowych, tem znamienny, że stosuje się do niego zwykłą szwedzką zapalniczkę, której masę łebka powleka się cienką warstwą grafitu i zapala zapomocą prądu elektrycznego.

2. Zapalnik elektryczny według zastrz. 1, tem znamienny, że styk górnej części łebka zapalniczki jest zabezpieczony przez sprężynujące działanie końca przewodnika, tworzącego spiralną sprężynkę.

Stanisław Łaszczyński.

Zastępca: Cz. Raczynski,
rzecznik patentowy.

